

Rakkaudella Oslolle With love to Oslo

The Christian Science Monitor, August 4. 2011

Dorrit Kjaer Christiansen

Heinäkuun 22. päivänä eräs nuori mies toteutti erittäin katalan suunnitelmansa tuodakseen julki poliittiset mielipiteensä, minkä seurauksena monta ihmistä surmattiin. Useimmat heistä olivat teini-ikäisiä ja nuoria miehiä ja naisia.

Itse asun Tanskassa, ja olin kesämökillä Jyllannin länsi-rannikolla, kun tragedia tapahtui. Talossa ei ole televisiota – eikä edes radiota – sillä sen omistajat ovat kiireisiä ja he kaipaavat silloin tällöin hiljaista retriittiä.

Eräs pojistani oli tuonut iPodinsa mukanaan. Aina kun yhteys oli hyvä, hän piti meitä ajan tasalla. Me kaikki hiljennyimme kysyen itseltämme ja jonkin ajan kuluttua toisiltamme: Miksi? Aloin rukoilla meidän, kaikkien Oslossa olevien ja maailman puolesta.

Rukoukseni oli tämäntapainen: ”Jumala on kaikki Elämä ja Rakkaus, ja Henkenä Hän on kaikkialla. Ei kukaan – ei yksikään Hänen henkisistä ideoistaan, miehistä tai naisista – voi koskaan jäädä vaille Hänen lohdutustaan ja huolenpitoaan.. Voimme kaikki tuntea tuon jumalallisen huolenpidon tässä ja nyt, koska Jumala on antanut meille kyvyn tuntea Hänen läsnäolonsa.

Ajattelin sitä rakkautta, mitä Kristus Jeesus ilmaisi, kun hän oli naulittuna ristillä. Hän sanoi yhteiselle Vanhemmallemme: ”Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä tekevät” (Luukas 23:34).

Palattuani kotiin pitkän viikonlopun jälkeen avasin television katsoakseni uutisia, ja pääsin tilanteesta selville Norjan ja Tanskan lähetyksistä. Näin ihmisiä suremassa Oslossa ja Kööpenhaminassa: kokoontuneina hiljaiseen muistotilaisuuteen, halaamassa ja pitämässä toisiaan kädestä kiinni, pitelemässä kukkia ja kynttilöitä kunnioittaakseen menehtyneitä ja osoittaakseen osanottonsa ja myötätuntonsa heidän perheilleen.

Näin kuninkaallisia, poliitikkoja ja kansalaisia kokoontuneina Oslon, Tukholman ja Kööpenhaminan kirkkoihin rukoilemaan ja laulamaan nousten siten yhdessä vastustamaan käsittämätöntä tapahtumaa, jota he olivat todistaneet. Samoin muslimit kokoontuivat moskeijoihin. Koin heidän kaikkien sanovan yhteen ääneen: Haluamme rauhaa, emme vihaa. Näin, miten yhteinen rakkaus tuotiin julki.

Havaitsin, ettei ihmisten katuhaastatteluissa ilmennyt suuttumusta tai vihaa, vaan voimakas halu vastustaa paha, halu voittaa se yhdessä, täysin arvostaen ja kunnioittaen menehtyneitä.

Muita suomenkielisiä käännöksiä on verkkosivustolla <http://www.ktviestin.com/>

Mietin, miten viisaasti kaikki Oslossa käyttäytyivät, miten he ilmensivät kärsivällisyyttä ja aitoa rakkautta ihmiskuntaa kohtaan sekä ykseyttä. Se, mitä he olivat kokeneet, olisi voinut johtaa suuttumukseen ja vihaan sekä viharikoksiin, mutta niin ei käynyt.

Uutisissa kerrottiin, että nuori mies oli tahtonut avoimen oikeudenkäynnin vangitsemisensa jälkeen, jotta hän voisi levittää ajatuksiaan medialle. Tähän pyyntöön ei suostuttu ja oikeudenkäynti pidettiin suljetuin ovin, joten hänelle ei annettu tilaisuutta aatteidensa esittämiseen.

Heinäkuun 22. päivä säilyy meidän monien mielessä. Tärkein opetus on, että pahan voi kohdata rakkaudella sen monissa muodoissa kaikkina aikoina.

Isä-Äiti on se Jumaluuden nimi, joka ilmaisee Hänen hellän suhteensa henkiseen luomakuntaansa. (Mary Baker Eddy, "Science and Health with Key to the Scriptures", s. 332)